

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง และศึกษาแนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยครั้งนี้มีคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 254 คน จากจำนวนตัวอย่าง 278 คน คิดเป็นร้อยละ 91.4

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการเปรียบเทียบทางสถิติใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA และเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's) ผลการวิเคราะห์เสนอเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของคณาจารย์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด จำนวนกระบวนการวิชาที่รับผิดชอบ จำนวนการเป็นคณะกรรมการ ประสบการณ์ในการทำวิจัย และประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สถานภาพของคณาจารย์

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์ จำแนกตามสถานภาพทั่วไป

สถานภาพของคณาจารย์	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่งวิชาการ		
อาจารย์	143	56.3
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	50	19.7
รองศาสตราจารย์	61	24.0
รวม	254	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพของคณาจารย์	จำนวน	ร้อยละ
2. วุฒิกการศึกษา		
ปริญญาตรี	21	8.3
ปริญญาโท	173	68.1
ปริญญาเอก	60	23.6
รวม	254	100.0
3. หน่วยงานที่สังกัด		
คณะนิติศาสตร์	17	6.7
คณะบริหารธุรกิจ	24	9.4
คณะมนุษยศาสตร์	38	15.0
คณะศึกษาศาสตร์	58	22.8
คณะวิทยาศาสตร์	46	18.2
คณะรัฐศาสตร์	16	6.3
คณะเศรษฐศาสตร์	16	6.3
คณะวิศวกรรมศาสตร์	9	3.5
คณะศิลปกรรมศาสตร์	3	1.2
สถาบันกฎหมายไทย	1	0.4
บัณฑิตวิทยาลัย	4	1.6
โรงเรียนสาธิตฝ่ายประถม	13	5.1
โรงเรียนสาธิตฝ่ายมัธยม	9	3.5
รวม	254	100.0

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ร้อยละ 56.3 รองลงมา คือ รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 24.0 และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 19.7 วุฒิกการศึกษาปริญญาโท ร้อยละ 68.1 เป็นส่วนใหญ่ รองลงมา ปริญญาเอก ร้อยละ 23.6 และปริญญาตรี ร้อยละ 8.3 สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 22.8 คณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 18.2 คณะมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 15.0 คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 9.4

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนกระบวนวิชาที่รับผิดชอบ

จำนวนกระบวนวิชาที่รับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2 วิชา	63	24.8
3 วิชา	78	30.7
4 วิชา	61	24.0
มากกว่า 4 วิชา	52	20.5
รวม	254	100.0

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ รับผิดชอบ 3 กระบวนวิชา ร้อยละ 30.7 รองลงมา ต่ำกว่า 2 วิชา ร้อยละ 24.8 4 วิชา ร้อยละ 24.0 และมากกว่า 4 วิชา ร้อยละ 20.5

ตาราง 4

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนการเป็นคณะกรรมการในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

จำนวนการเป็นคณะกรรมการในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เป็นคณะกรรมการ	13	5.1
เป็นคณะกรรมการ 1 คณะ	134	52.8
เป็นคณะกรรมการ 2 คณะ	74	29.1
เป็นคณะกรรมการ 3 คณะ	26	10.2
เป็นคณะกรรมการ 4 คณะขึ้นไป	7	2.8
รวม	254	100.0

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เป็น คณะกรรมการในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา จำนวน 1 คณะ ร้อยละ 52.8 รองลงมา เป็น คณะกรรมการ 2 คณะ ร้อยละ 29.1 เป็นคณะกรรมการ 3 คณะ ร้อยละ 10.2

ตาราง 5

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์ จำแนกตามการเป็นคณะกรรมการหรือภาระงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (คำตอบมากกว่า 1 ข้อ)

การเป็นคณะกรรมการหรือภาระงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
กรรมการวิชาการ	79	31.1
กรรมการวิจัย	46	18.1
กรรมการวิทยานิพนธ์	92	36.2
กรรมการของหน่วยงาน	57	22.4
กรรมการสวัสดิการ	38	15.0
กรรมการกิจการนักศึกษา	25	9.8
อื่นๆ	53	20.9

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 36.2 กรรมการวิชาการ ร้อยละ 31.1 กรรมการของหน่วยงาน ร้อยละ 22.4 กรรมการวิจัย ร้อยละ 18.1 กรรมการสวัสดิการ ร้อยละ 15.0 กรรมการกิจการนักศึกษา ร้อยละ 9.8 และอื่นๆ ร้อยละ 20.9 ได้แก่ กรรมการประกันคุณภาพการศึกษา กรรมการบริหารความเสี่ยง เป็นต้น

ตาราง 6

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์การทำวิจัย ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ประสบการณ์การทำวิจัย ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยทำวิจัย	83	32.7
เคยทำวิจัย	171	67.3
รวม	254	100.0

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำวิจัย ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 67.3 และไม่เคยทำวิจัย ร้อยละ 32.7

ตาราง 7

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์ จำแนกตามเหตุผลที่ไม่ได้ทำวิจัย (คำตอบมากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผลที่ไม่ได้ทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเวลา/ภาระงาน/สอนมาก	53	20.9
ไม่มีประสบการณ์ทำวิจัย	24	9.4
ไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัย	16	6.3
อื่น ๆ	9	3.5

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเหตุผลที่ไม่ได้ทำวิจัย ส่วนใหญ่เนื่องจากไม่มีเวลา/ภาระงาน/สอนมาก ร้อยละ 20.9 รองลงมา ไม่มีประสบการณ์ทำวิจัย ร้อยละ 9.4 ไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัย ร้อยละ 6.3 และอื่นๆ ร้อยละ 3.5 ได้แก่ กำลังดำเนินการขอทุน ขั้นตอนกฎระเบียบการขอทุนมีมากและใช้เวลามากทำให้ไม่มีโอกาสทำอย่างจริงจัง ขาดตัวช่วย ต้องสอนมาก ทำงานวิชาการในรูปแบบโครงการประดิษฐ์ กำลังศึกษาระดับปริญญาเอก เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอาจารย์ใหม่ ไม่มั่นใจในการนำไปขอผลงาน และไม่มีหัวข้อที่น่าสนใจ

ตาราง 8

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามเหตุผลในการทำวิจัย (คำตอบมากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผลในการทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนาการเรียนการสอน	101	39.8
ขอตำแหน่งทางวิชาการ	83	32.7
ศึกษาหาความรู้ใหม่	79	31.1
ต้องการหาคำตอบที่ตนสนใจ	49	19.3
ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา	46	18.1
ให้บริการทางวิชาการ	41	16.1
เป็นภาระงานที่ มร. กำหนด	30	11.8
ต้องการนำผลวิจัยไปแก้ไขปัญหาในหน่วยงาน	23	9.1
อื่นๆ	3	1.2

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัยมีเหตุผลในการทำวิจัย ส่วนใหญ่เนื่องจากพัฒนาการเรียนการสอน ร้อยละ 39.8 รองลงมาขอตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 32.7 ศึกษาหาความรู้ใหม่ ร้อยละ 31.1 ต้องการหาคำตอบที่ตนสนใจ ร้อยละ 19.3 ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา ร้อยละ 18.1 ให้บริการทางวิชาการ ร้อยละ 16.1 เป็นภาระงานที่ มร. กำหนด ร้อยละ 11.8 ต้องการนำผลวิจัยไปแก้ไขปัญหาในหน่วยงาน ร้อยละ 9.1 และอื่นๆ ร้อยละ 1.2 ได้แก่ ต้องการพัฒนาตนเอง ทดสอบทฤษฎีกับสภาพความเป็นจริง และต้องการนำผลวิจัยไปแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ตาราง 9

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนโครงการที่เคยทำวิจัย

จำนวนโครงการที่เคยทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1 โครงการ	73	50.7
2 โครงการ	35	24.3
3 โครงการ	20	13.9
4 โครงการ	8	5.6
5 โครงการ	6	4.2
9 โครงการ	1	0.7
10 โครงการ	1	0.7
รวม	144	100.0

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัย ส่วนใหญ่เคยทำวิจัย จำนวน 1 โครงการ ร้อยละ 50.7 รองลงมา จำนวน 2 โครงการ ร้อยละ 24.3 จำนวน 3 โครงการ ร้อยละ 13.9 จำนวน 4 โครงการ ร้อยละ 5.6 จำนวน 5 โครงการ ร้อยละ 4.2 จำนวน 9 โครงการ ร้อยละ 0.7 และจำนวน 10 โครงการ ร้อยละ 0.7

ตาราง 10

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนโครงการที่เป็นหัวหน้าโครงการทำวิจัย

จำนวนโครงการที่เป็นหัวหน้าโครงการทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1 โครงการ	52	60.5
2 โครงการ	15	17.4
3 โครงการ	12	14.0
4 โครงการ	4	4.7
5 โครงการ	2	2.3
6 โครงการ	1	1.2
รวม	86	100.0

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าโครงการทำวิจัย จำนวน 1 โครงการ ร้อยละ 60.5 รองลงมา จำนวน 2 โครงการ ร้อยละ 17.4 จำนวน 3 โครงการ ร้อยละ 14.0 จำนวน 4 โครงการ ร้อยละ 4.7 จำนวน 5 โครงการ ร้อยละ 2.3 และจำนวน 6 โครงการ ร้อยละ 1.2

ตาราง 11

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนโครงการที่เป็นผู้ร่วมทำวิจัย

จำนวนโครงการที่เป็นผู้ร่วมทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1 โครงการ	34	52.3
2 โครงการ	12	18.5
3 โครงการ	10	15.4
4 โครงการ	7	10.8
5 โครงการ	1	1.5
10 โครงการ	1	1.5
รวม	65	100.0

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นผู้ร่วมทำวิจัย จำนวน 1 โครงการ ร้อยละ 52.3 รองลงมา จำนวน 2 โครงการ ร้อยละ 18.5 จำนวน 3 โครงการ ร้อยละ 15.4 จำนวน 4 โครงการ ร้อยละ 10.8 จำนวน 5 โครงการ ร้อยละ 1.5 และจำนวน 10 โครงการ ร้อยละ 1.5

ตาราง 12

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับ (คำตอบมากกว่า 1 ข้อ)

ประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง	130	51.2
ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน	24	9.4
ทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก	55	21.7
แหล่งทุนอื่น ๆ	15	5.9

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัยส่วนใหญ่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ร้อยละ 51.2 รองลงมา ทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ร้อยละ 21.3 ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน ร้อยละ 9.4 และแหล่งทุนอื่นๆ ร้อยละ 9.4 ได้แก่ ทุนส่วนตัว

ตาราง 13

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทุนอุดหนุนการวิจัยภายในมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
ทุนวิจัยของคณะ	55	42.3
ทุนวิจัยส่วนกลาง	69	53.1
ทุนวิจัยของคณะและส่วนกลาง	6	4.6
รวม	130	100.0

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ได้รับทุนวิจัยส่วนกลาง ร้อยละ 53.1 รองลงมา ทุนวิจัยของคณะ ร้อยละ 42.3 และเคยได้รับทุนวิจัยของคณะและส่วนกลาง ร้อยละ 4.6

ตาราง 14

จำนวนและร้อยละของสถานภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์ จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับจากทุนอุดหนุนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประเภททุนอุดหนุนการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
ทุนอุดหนุนวิจัยภายในมหาวิทยาลัย	99	57.9
ทุนอุดหนุนวิจัยภายนอกมหาวิทยาลัย	33	19.3
ทุนอุดหนุนวิจัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	39	22.8
	171	100.0

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยทำวิจัยได้รับทุนอุดหนุนวิจัยภายในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 57.9 รองลงมา ทุนอุดหนุนวิจัยทั้ง

ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 22.8 และทุนอุดหนุนวิจัยภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 19.3

ตอนที่ 2 ปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตาราง 15

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาโดยภาพรวมและรายด้านในการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาการทำวิจัย	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย	3.13	0.83	ปานกลาง
ด้านเวลา	3.45	0.88	ปานกลาง
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย	3.11	0.91	ปานกลาง
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย	3.29	0.91	ปานกลาง
ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	3.45	0.85	ปานกลาง
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	3.09	0.86	ปานกลาง
รวม	3.31	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีปัญหาด้านเวลาและด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 รองลงมา ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09

ตาราง 16

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหา ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. หลักการทำวิจัย	2.89	1.06	ปานกลาง
2. การเลือกหัวข้อหรือปัญหาที่จะวิจัย	2.96	1.09	ปานกลาง
3. การเขียนความสำคัญที่มาของปัญหา	2.89	1.10	ปานกลาง
4. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย	2.82	1.10	ปานกลาง
5. การตั้งสมมติฐาน	2.82	1.10	ปานกลาง
6. การกำหนดตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่จะทำวิจัย	2.96	1.15	ปานกลาง
7. การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเอกสาร	2.95	1.18	ปานกลาง
8. การเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	2.83	1.12	ปานกลาง
9. การเขียนทฤษฎีหรือกรอบความคิด	3.01	1.13	ปานกลาง
10. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ทำวิจัย	3.07	1.14	ปานกลาง
11. การใช้สถิติสำหรับการวิจัย	3.15	1.15	ปานกลาง
12. การเก็บรวบรวมข้อมูล	3.09	1.14	ปานกลาง
13. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการวิจัย	2.98	1.12	ปานกลาง
14. การใช้คอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล	2.91	1.12	ปานกลาง
15. การอภิปรายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล	2.86	1.12	ปานกลาง
16. การเขียนรายงานผลการวิจัย	2.82	1.10	ปานกลาง
17. การเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย	2.99	1.12	ปานกลาง
18. การคิดรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย	3.11	1.03	ปานกลาง
รวม	3.13	0.83	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 11 การใช้สถิติสำหรับการวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15

ตาราง 17

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านเวลาของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาด้านเวลา	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. ภาระงานสอนประจำมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย	3.61	1.16	มาก
2. ภาระงานสอนในส่วนภูมิภาคมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย	2.97	1.21	ปานกลาง
3. มีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย	3.49	1.17	ปานกลาง
4. เวลาในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.33	1.19	ปานกลาง
5. การจัดตารางสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย	3.29	1.06	ปานกลาง
รวม	3.45	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านเวลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านเวลา อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ข้อ 1 ภาระงานสอนประจำมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และระดับปานกลาง 4 ข้อ

ตาราง 18

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. ผู้ให้คำปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ต้องการศึกษาวิจัย	3.05	1.12	ปานกลาง
2. ผู้ให้คำปรึกษาแก้ไขเค้าโครงหลักสำคัญที่ไม่ตรงประเด็นวิจัย	3.01	1.07	ปานกลาง
3. ผู้ให้คำปรึกษากับคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยให้แนวทางในการวิจัยไม่สอดคล้องกัน	2.97	1.06	ปานกลาง
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้เวลาในการให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ	2.96	1.05	ปานกลาง
รวม	3.11	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 ผู้ให้คำปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ต้องการศึกษาวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

ตาราง 19

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. ความเพียงพอของเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวิจัยในห้องสมุด	3.30	1.16	ปานกลาง
2. หน่วยงานขาดอุปกรณ์สำหรับการวิจัย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์	3.11	1.10	ปานกลาง
3. การสืบค้นทางด้านวิจัยผ่านอินเทอร์เน็ต	3.13	1.14	ปานกลาง
4. ศูนย์วิชาการ/ศูนย์ข้อมูลเพื่อศึกษา ค้นคว้าในการทำวิจัย	3.24	1.09	ปานกลาง
รวม	3.29	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 ความเพียงพอของเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวิจัยในห้องสมุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

ตาราง 20

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านหน่วยงานวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในคณะ/สำนัก/สถาบันของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาด้านหน่วยงานวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในคณะ/สำนัก/สถาบัน	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบในการขอทุนวิจัย	3.11	1.12	ปานกลาง
2. ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนของระบบการขอทุนวิจัย	3.22	1.13	ปานกลาง
3. ความชัดเจนในด้านระยะเวลาในการพิจารณาทุนวิจัยของคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย	3.27	1.16	ปานกลาง
4. ความชัดเจนในด้านระยะเวลาที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจผลงานวิจัย	3.31	1.13	ปานกลาง
5. การอนุมัติงบประมาณที่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย	3.36	1.19	ปานกลาง
6. การประชาสัมพันธ์แหล่งเงินทุนวิจัยทั้งภายในและภายนอกลำช้า	3.34	1.12	ปานกลาง
7. บุคลากรที่ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยอย่างชัดเจน	3.29	1.07	ปานกลาง
8. ขั้นตอนการยืมเงินทดรองจ่าย	3.30	1.12	ปานกลาง
9. ขั้นตอนการเบิกเงินวิจัย	3.27	1.09	ปานกลาง
รวม	3.45	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านหน่วยงานวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในคณะ/สำนัก/สถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านหน่วยงานวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในคณะ/สำนัก/สถาบัน อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5 การอนุมัติงบประมาณที่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

ตาราง 21

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1. การทำวิจัยเพื่อประกอบการประกันคุณภาพการศึกษา	3.10	1.06	ปานกลาง
2. งบประมาณที่ได้รับอนุมัติในการทำวิจัย	3.13	1.09	ปานกลาง
3. ความมุ่งมั่นในการทำวิจัยให้สำเร็จ	3.13	1.12	ปานกลาง
4. ค่าตอบแทนในการทำวิจัย	3.13	1.15	ปานกลาง
5. ไม่ทราบจะเริ่มต้นทำวิจัยอย่างไร	2.81	1.22	ปานกลาง
6. ไม่สนใจที่จะทำวิจัย	2.61	1.24	ปานกลาง
รวม	3.09	0.86	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 งบประมาณที่ได้รับอนุมัติในการทำวิจัย ข้อ 3 ความมุ่งมั่นในการทำวิจัยให้สำเร็จ และข้อ 4 ค่าตอบแทนในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13

ตาราง 22

จำนวนและร้อยละของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามความต้องการในการขอรับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือคณะ

การขอรับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือคณะ	จำนวน	ร้อยละ
ขอ	151	59.4
ไม่ขอ	66	26.0
ไม่ระบุ	37	14.6
รวม	254	100.0

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่จะขอรับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือคณะ ร้อยละ 59.4 รองลงมา ไม่ขอ ร้อยละ 26.0 และไม่ระบุ ร้อยละ 14.6 โดยคณาจารย์มีเหตุผลที่จะขอรับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือคณะต่อไป เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาตนเอง พัฒนางองค์ความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องศึกษาหาองค์ความรู้ใหม่ ต้องการหาคำตอบที่สนใจ ขอตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานวิชาการ เป็นข้อมูลในการถ่ายทอดสู่ชุมชน สร้างสรรค์ งานวิจัย พัฒนางองค์กร พัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยและประกอบการประกันคุณภาพ

สำหรับผู้ที่ไม่ขอรับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือคณะต่อไป เนื่องจากขั้นตอนและกระบวนการขอยุ่งยาก ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยยุ่งยากและใช้เวลายาวนานที่จัดสรรให้น้อยเกินไป มีปัญหายุ่งยากมากในระบบการรับจ่ายเงิน การพิจารณาผลงานวิจัยหลังเสร็จสิ้นการวิจัยล่าช้ามาก ไม่มีประสบการณ์ทำวิจัย ไม่มีเวลาต้องเตรียมแผนการสอนมาก ไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัย ไม่มีหัวข้อวิจัย ยังมี ความรู้ไม่เพียงพอ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด
 จำนวนกระบวนวิชาที่รับผิดชอบ จำนวนการเป็นคณะกรรมการ
 ประสพการณ์ในการทำวิจัย และประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ตาราง 23

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยโดยภาพรวมและรายด้านของคณาจารย์มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ

ปัญหาการทำวิจัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านความรู้ความเข้าใจใน หลักพื้นฐานการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.888	0.444	0.647	0.525
	ภายในกลุ่ม	164	112.506	0.686		
	รวม	166	113.393			
ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	4.455	2.228	2.952	0.055
	ภายในกลุ่ม	176	132.812	0.755		
	รวม	178	137.267			
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	11.233	5.617	7.284	0.001*
	ภายในกลุ่ม	189	145.727	0.771		
	รวม	191	156.961			
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.026	1.513	1.843	0.161
	ภายในกลุ่ม	198	162.488	0.821		
	รวม	200	165.514			
ด้านหน่วยงานและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.810	0.405	0.556	0.574
	ภายในกลุ่ม	192	139.716	0.728		
	รวม	194	140.526			
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	7.029	3.514	5.020	0.008*
	ภายในกลุ่ม	177	123.921	0.700		
	รวม	179	130.950			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.043	0.522	1.302	0.276
	ภายในกลุ่ม	123	49.291	0.401		
	รวม	125	50.334			

* $P < 0.05$

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ตำแหน่งวิชาการต่างกันมีปัญหาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า คณาจารย์ที่ตำแหน่งวิชาการต่างกันมีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยและด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffé's พบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 24 - 25

ตาราง 24

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ

ตำแหน่งวิชาการ	\bar{x}	อาจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์
		3.26	2.56	3.05
อาจารย์	3.26		*	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2.56			
รองศาสตราจารย์	3.05			

* $P < 0.05$

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงตำแหน่งอาจารย์มีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในระดับสูงกว่าตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 25

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ

ตำแหน่งวิชาการ	\bar{x}	อาจารย์	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	รอง ศาสตราจารย์
		3.22	2.65	3.05
อาจารย์	3.22		*	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2.65			
รองศาสตราจารย์	3.05			

* $P < 0.05$

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงตำแหน่งอาจารย์ มีปัญหาการทำวิจัย ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยในระดับสูงกว่าตำแหน่งผู้ช่วย-ศาสตราจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26

ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมและรายด้าน ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาการทำวิจัย	แหล่งความ แปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านความรู้ความเข้าใจใน หลักพื้นฐานการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.519	2.260	3.404	0.036*
	ภายในกลุ่ม	164	108.874	0.664		
	รวม	166	113.393			
ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.358	0.679	0.879	0.417
	ภายในกลุ่ม	176	135.909	0.772		
	รวม	178	137.267			
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	12.244	6.122	7.995	0.000*
	ภายในกลุ่ม	189	144.717	0.766		
	รวม	191	156.961			
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.550	0.275	0.330	0.719
	ภายในกลุ่ม	198	164.964	0.833		
	รวม	200	165.514			
ด้านหน่วยงานและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.932	0.966	1.338	0.265
	ภายในกลุ่ม	192	138.594	0.722		
	รวม	194	140.526			
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	15.791	7.896	12.136	0.000*
	ภายในกลุ่ม	177	115.159	0.651		
	รวม	179	130.950			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.182	0.591	1.479	0.232
	ภายในกลุ่ม	123	49.152	0.400		
	รวม	125	50.334			

* $P < 0.05$

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่วุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า คณาจารย์ที่วุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาด้านความรู้ ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยและด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffé's พบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 27 - 29

ตาราง 27

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	\bar{x}	3.23	3.20	2.73
ปริญญาตรี	3.23			
ปริญญาโท	3.20			*
ปริญญาเอก	2.73			

* $P < 0.05$

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัยในระดับสูงกว่าระดับปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 28

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	\bar{x}	3.18	3.23	2.55
ปริญญาตรี	3.18			
ปริญญาโท	3.23			*
ปริญญาเอก	2.55			

* $P < 0.05$

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท มีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในระดับสูงกว่าระดับปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัย รามคำแหง จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	\bar{x}	3.21	3.21	2.46
ปริญญาตรี	3.21			*
ปริญญาโท	3.21			*
ปริญญาเอก	2.46			

* $P < 0.05$

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในระดับสูงกว่าระดับปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

ปัญหาการทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	10	15.319	1.532	2.437	0.010*
	ภายในกลุ่ม	156	98.075	0.629		
	รวม	166	113.393			
ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	10	11.525	1.153	1.540	0.129
	ภายในกลุ่ม	168	125.742	0.748		
	รวม	178	137.267			
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	10	14.364	1.436	1.823	0.059
	ภายในกลุ่ม	181	142.597	0.788		
	รวม	191	156.961			
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	10	22.507	2.251	2.990	0.002*
	ภายในกลุ่ม	190	143.007	0.753		
	รวม	200	165.514			
ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	10	14.732	1.473	2.155	0.022*
	ภายในกลุ่ม	184	125.793	0.684		
	รวม	194	140.526			
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	10	7.677	0.768	1.052	0.402
	ภายในกลุ่ม	169	123.273	0.729		
	รวม	179	130.950			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	10	5.539	0.554	1.422	0.179
	ภายในกลุ่ม	115	44.795	0.390		
	รวม	125	50.334			

* $P < 0.05$

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สังกัดหน่วยงานต่างกันมีปัญหาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดหน่วยงานต่างกันมีปัญหา ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย และด้าน

หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffé's พบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 31

ตาราง 31

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

ปัญหาการทำวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์ การทำวิจัย	คณะ นต.	คณะ บธ.	คณะ มช.	คณะ ศษ.	คณะ วท.	คณะ รศ.	คณะ ศศ.	คณะ วศ.	คณะศปก./ กม.ไทย/ บว.	รร. สาธิต ประถม	รร. สาธิต มัธยม
\bar{x}	3.56	3.48	3.47	3.19	2.73	4.13	3.30	3.41	3.11	2.96	3.28
คณะนิติศาสตร์	3.56										
คณะบริหารธุรกิจ	3.48										
คณะมนุษยศาสตร์	3.47										
คณะศึกษาศาสตร์	3.19										
คณะวิทยาศาสตร์	2.73					*					
คณะรัฐศาสตร์	4.13										
คณะเศรษฐศาสตร์	3.30										
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.41										
คณะศิลปกรรมศาสตร์/ สถาบันกฎหมายไทย/ บัณฑิตวิทยาลัย	3.11										
โรงเรียนสาธิตฝ่าย ประถม	2.96										
โรงเรียนสาธิตฝ่าย มัธยม	3.28										

* $P < 0.05$

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สังกัดคณะรัฐศาสตร์ มีปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัยในระดับสูงกว่าคณาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32

ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมและรายด้านของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามจำนวนกระบวนวิชาที่รับผิดชอบ

ปัญหาการทำวิจัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านความรู้ความเข้าใจใน หลักพื้นฐานการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.147	0.382	0.555	0.645
	ภายในกลุ่ม	163	112.247	0.689		
	รวม	166	113.393			
ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	3	4.758	1.586	2.095	0.103
	ภายในกลุ่ม	175	132.509	0.757		
	รวม	178	137.267			
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.888	0.963	1.175	0.321
	ภายในกลุ่ม	188	154.073	0.820		
	รวม	191	156.961			
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.961	1.654	2.029	0.111
	ภายในกลุ่ม	197	160.552	0.815		
	รวม	200	165.514			
ด้านหน่วยงานและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	5.364	1.788	2.526	0.059
	ภายในกลุ่ม	191	135.162	0.708		
	รวม	194	140.526			
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	.839	0.280	0.378	0.769
	ภายในกลุ่ม	176	130.111	0.739		
	รวม	179	130.950			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.145	0.715	1.810	0.149
	ภายในกลุ่ม	122	48.189	0.395		
	รวม	125	50.334			

* $P < 0.05$

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่รับผิดชอบ
จำนวนกระบวนวิชาต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 33

ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมและรายด้านของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามจำนวนการเป็นคณะกรรมการ

ปัญหาการทำวิจัย	แหล่งความ แปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านความรู้ความเข้าใจใน หลักพื้นฐานการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	4	2.874	0.719	1.053	0.382
	ภายในกลุ่ม	162	110.519	0.682		
	รวม	166	113.393			
ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	4	2.287	0.572	0.737	0.568
	ภายในกลุ่ม	174	134.980	0.776		
	รวม	178	137.267			
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	4	2.329	0.582	0.704	0.590
	ภายในกลุ่ม	187	154.631	0.827		
	รวม	191	156.961			
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.449	1.112	1.354	0.252
	ภายในกลุ่ม	196	161.064	0.822		
	รวม	200	165.514			
ด้านหน่วยงานและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.769	1.192	1.669	0.159
	ภายในกลุ่ม	190	135.756	0.715		
	รวม	194	140.526			
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	4	2.726	0.681	0.930	0.448
	ภายในกลุ่ม	175	128.224	0.733		
	รวม	179	130.950			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.230	0.307	0.758	0.555
	ภายในกลุ่ม	121	49.105	0.406		
	รวม	125	50.334			

* $P < 0.05$

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็น
คณะกรรมการต่างก็มีปัญหาโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 34

ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมและรายด้านของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย

ปัญหาการทำวิจัย	ประสบการณ์ในการทำวิจัย				t	Sig.
	ไม่เคยทำวิจัย		เคยทำวิจัย			
	(n = 83 คน)	(n = 171 คน)	(n = 83 คน)	(n = 171 คน)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลัก						
พื้นฐานการวิจัย	3.29	0.63	3.04	0.92	2.104*	0.003
ด้านเวลา	3.71	0.74	3.31	0.92	2.960	0.328
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย	3.40	0.79	2.95	0.93	3.416	0.295
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย	3.23	0.85	3.32	0.94	-0.646	0.517
ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่						
เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	3.48	0.84	3.43	0.86	0.348	0.986
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	3.34	0.75	2.94	0.88	3.080	0.297
รวม	3.43	0.54	3.24	0.68	1.651	0.215

* $P < 0.05$

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกันมีปัญหาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกปัญหาการทำวิจัยเป็นรายด้าน พบว่า คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกันมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 35

ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมและรายด้านของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ปัญหาการทำวิจัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านความรู้ความเข้าใจใน หลักพื้นฐานการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	9.974	4.987	6.486	0.002*
	ภายในกลุ่ม	97	74.579	0.769		
	รวม	99	84.553			
ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	6.313	3.156	3.908	0.023*
	ภายในกลุ่ม	112	90.454	0.808		
	รวม	114	96.767			
ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	8.218	4.109	5.140	0.007*
	ภายในกลุ่ม	118	94.337	0.799		
	รวม	120	102.555			
ด้านวัสดุ อุปกรณ์การ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.792	1.896	2.158	0.120
	ภายในกลุ่ม	125	109.825	0.879		
	รวม	127	113.617			
ด้านหน่วยงานและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.716	0.358	0.479	0.621
	ภายในกลุ่ม	120	89.680	0.747		
	รวม	122	90.396			
ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	10.999	5.499	7.819	0.001*
	ภายในกลุ่ม	106	74.550	0.703		
	รวม	108	85.548			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.541	2.271	5.512	0.006*
	ภายในกลุ่ม	73	30.070	0.412		
	รวม	75	34.612			

* $P < 0.05$

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยได้รับ
ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทที่ต่างกันมีปัญหาโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า คณาจารย์ที่เคยได้รับ
ทุนอุดหนุนการวิจัยที่ประเภทต่างกันมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการ

วิจัย ด้านเวลา ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย และด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffé's พบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 36 – 40

ตาราง 36

ผลการเปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ประเภททุนอุดหนุน การวิจัยที่เคยได้รับ	\bar{x}	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย
		ภายใน มหาวิทยาลัย	จาก แหล่งทุนภายนอก	ของ มหาวิทยาลัย และแหล่งทุน ภายนอก
		3.39	3.29	2.72
ทุนอุดหนุนวิจัย ภายในมหาวิทยาลัย	3.39			*
ทุนอุดหนุนวิจัยจาก แหล่งทุนภายนอก	3.29			
ทุนอุดหนุนวิจัยของ มหาวิทยาลัยและ แหล่งทุนภายนอก	2.72			

* $P < 0.05$

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายในมหาวิทยาลัยมีปัญหาในระดับสูงกว่าคณาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนวิจัยทั้งของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 37

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ประเภททุนอุดหนุน การวิจัยที่เคยได้รับ	\bar{x}	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย
		ภายใน มหาวิทยาลัย	จาก แหล่งทุนภายนอก	ของ มหาวิทยาลัย และแหล่งทุน ภายนอก
		3.27	2.92	2.39
ทุนอุดหนุนวิจัย ภายในมหาวิทยาลัย	3.27			*
ทุนอุดหนุนวิจัยจาก แหล่งทุนภายนอก	2.92			
ทุนอุดหนุนวิจัยของ มหาวิทยาลัยและ แหล่งทุนภายนอก	2.39			

* $P < 0.05$

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายในมหาวิทยาลัยมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัยในระดับสูงกว่าคณาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนวิจัยทั้งของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 38

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านเวลารายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ประเภททุนอุดหนุน การวิจัยที่เคยได้รับ	\bar{x}	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย
		ภายใน มหาวิทยาลัย	จาก แหล่งทุนภายนอก	ของ มหาวิทยาลัย และแหล่งทุน ภายนอก
		3.47	3.33	2.85
ทุนอุดหนุนวิจัย ภายในมหาวิทยาลัย	3.47			*
ทุนอุดหนุนวิจัยจาก แหล่งทุนภายนอก	3.33			
ทุนอุดหนุนวิจัยของ มหาวิทยาลัยและ แหล่งทุนภายนอก	2.85			

* $P < 0.05$

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยได้รับ
ทุนอุดหนุนการวิจัยภายในมหาวิทยาลัยมีปัญหาด้านเวลาในระดับสูงกว่าคณาจารย์ที่เคย
ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยทั้งของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05

ตาราง 39

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ประเภททุนอุดหนุน การวิจัยที่เคยได้รับ	\bar{x}	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย
		ภายใน มหาวิทยาลัย	จาก แหล่งทุนภายนอก	ของ มหาวิทยาลัย และแหล่งทุน ภายนอก
		3.14	2.62	2.58
ทุนอุดหนุนวิจัย ภายในมหาวิทยาลัย	3.14		*	*
ทุนอุดหนุนวิจัยจาก แหล่งทุนภายนอก	2.62			
ทุนอุดหนุนวิจัยของ มหาวิทยาลัยและ แหล่งทุนภายนอก	2.58			

* $P < 0.05$

จากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยได้รับ
ทุนอุดหนุนการวิจัยภายในมหาวิทยาลัยมีปัญหาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยใน
ระดับสูงกว่าคณาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก และทุนอุดหนุน
วิจัยทั้งของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 40

ผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยรายคู่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ

ประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ	\bar{x}	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย	ทุนอุดหนุนวิจัย
		ภายในมหาวิทยาลัย	จากแหล่งทุนภายนอก	ของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก
		3.13	2.93	2.24
ทุนอุดหนุนวิจัยภายในมหาวิทยาลัย	3.13			*
ทุนอุดหนุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก	2.93			
ทุนอุดหนุนวิจัยของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก	2.24			

* $P < 0.05$

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายในมหาวิทยาลัยมีปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยในระดับสูงกว่าคณาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนวิจัยทั้งของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.1 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีดังนี้

4.1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการพื้นฐานการวิจัย

แนวทางการพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการพื้นฐานการวิจัย
ควรจัดการฝึกอบรม มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการฝึกอบรมและฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
(workshop) ลงมือทำอย่างมีระบบ และการฝึกอบรมวิจัยในรูปแบบใหม่ที่สามารถทำให้ผู้
เข้าฝึกอบรมสามารถทำวิจัยได้ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูล และจัดสัมมนาเกี่ยวกับ
ประสบการณ์ในการทำวิจัยของนักวิจัยที่ผ่านการทำวิจัยมาแล้วเพื่อแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ในการทำวิจัย ควรมีการส่งคณาจารย์ไปอบรมหลักสูตรภายนอก
มหาวิทยาลัย และควรจัดฝึกอบรมการทำวิจัยแยกสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์
เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดทำวิดีโอการสอน
วิจัย หรือสื่ออบรมที่นำไปศึกษาเองได้ด้วยตนเอง

4.1.2 ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย

แนวทางการพัฒนาด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย ควรจัดทำ
ทำเนียบผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขาวิชาภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อเป็นข้อมูล
สารสนเทศของผู้ให้คำปรึกษาแต่ละสาขา หรือควรมีหน่วยงานประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญ
ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ และคลินิกงานวิจัยให้คำปรึกษาด้านการวิจัย และจัดทำทำเนียบ
นักวิจัยของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

4.1.3 ด้านเวลาสำหรับการทำวิจัย

แนวทางการพัฒนาด้านเวลาสำหรับการทำวิจัย ควรลดภาระงานการ
สอน ลดชั่วโมงการทำงานและเวลาการสอนหรือจัดสรรภาระงานสอนให้เหมาะสมกับเวลา
ลดภาระงานอื่นๆ เช่น การคุมสอบควรใช้ระบบสมัครใจโดยการยกเว้นให้กับผู้ที่ทำงาน
วิจัย หรือให้อาจารย์สามารถลาราชการไปทำวิจัยได้โดยใช้ผลงานวิจัยเป็นภาระงานในการ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน และทำงานวิจัยชดเชยโดยปรับเปลี่ยนภาระงานในการประเมิน
หากทำงานวิจัย

4.1.4 ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย

แนวทางการพัฒนาด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย

1) ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรจัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ด้านวิทยาศาสตร์เพื่อใช้วิเคราะห์และทดสอบที่มีประสิทธิภาพให้มากขึ้น โดยการจัดตั้งหน่วยงานเครื่องมือหรือห้องทดลองของหน่วยงาน ซึ่งสามารถใช้เป็นสถานที่ที่สอนในการทำวิจัยได้ ควรมีการบูรณาการด้านเครื่องมือของ คณะอื่นๆหรือหน่วยงานต่างมหาวิทยาลัยที่มีความเชื่อมโยงกัน

2) ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัยสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ควรจัดสรรตำราเอกสารภาษาไทยและต่างประเทศที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย และจัดซื้อซอฟต์แวร์ที่จำเป็นในงานวิจัย

4.1.5 ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

แนวทางการพัฒนาด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

1) ด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ควรตั้งคณะกรรมการการวิจัยที่ตรงกับเรื่องที่ทำกรวิจัย ควรแก้ไขการพิจารณาโครงการโดยการแยกการพิจารณา ด้านวิทยาศาสตร์ที่เป็นงานเชิงคุณภาพและปริมาณ และควรพิจารณาเพิ่มงบประมาณในการทำวิจัยให้มากขึ้น

2) ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านวิจัยควรมีความสามารถในการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบในการขอทุนวิจัยและมีความรวดเร็วแม่นยำ และควรมีบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกด้านเอกสารให้แก่ผู้วิจัย และปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย เช่น การยืมเงินและการเบิกจ่ายเงินให้เร็วขึ้นและไม่ยุ่งยาก นอกจากนี้ควรมีระบบติดตามทวงถามความก้าวหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัย

4.1.6 ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

แนวทางการพัฒนาด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

1) ด้านงบประมาณ ควรสนับสนุนงบประมาณให้มากขึ้นรวมถึงการเพิ่มค่าตอบแทนสำหรับผู้ทำวิจัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันมากขึ้นหรือมีเงินเดือนให้กับผู้วิจัย และเพิ่มค่าตอบแทนในการทำผลงานวิจัยเผยแพร่ในวารสารวิจัย

2) ด้านการส่งเสริมในการทำวิจัย ควรมีการกระตุ้นส่งเสริมให้คณาจารย์ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยสามารถเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยหรือกำหนดให้คณาจารย์ทุกคนต้องทำวิจัย และควรส่งเสริมให้มีการทำวิจัยใน

ต่างประเทศ สนับสนุนให้เขียนบทความจากผลงานวิจัยจากประสบการณ์งานสอนหนังสือ รวมถึงการยกย่องผู้มีผลงานวิจัยดีเด่นประจำปี

4.1.7 แนวทางแก้ไขด้านอื่นๆ

แนวทางการพัฒนาด้านอื่นๆ ได้แก่ ควรแยกการยืมเงินสำหรับงานวิจัย ออกจากการยืมเงินประเภทอื่น และควรให้มีการจ้างผู้ช่วยนักวิจัยได้ประจำเพื่ออาจารย์ที่ต้องการผู้ช่วยได้ใช้บริการ และบรรจุคณาจารย์ที่ทำวิจัยได้ไม่ใช้รับเข้ามาสอนอย่างเดียว

4.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แนวทางในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีดังต่อไปนี้

4.2.1 แนวทางในการกำหนดนโยบายด้านการวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรวางนโยบายด้านการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดกรอบการวิจัยตามนโยบายการวิจัยระดับชาติและประชาสัมพันธให้ทราบโดยทั่วกัน
- 2) กำหนดนโยบายด้านการวิจัยเป็นนโยบายหลักที่สำคัญเท่ากับนโยบายหลักด้านอื่นๆ
- 3) กำหนดกรอบการวิจัยให้ชัดเจน เช่น แนวโน้มงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยต้องการ การกำหนดหัวข้อวิจัย จำนวนเรื่องต่อปี เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- 4) กำหนดนโยบายการวิจัยในการสร้างเครือข่ายวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยหรือระดับอาเซียน
- 5) กำหนดนโยบายการวิจัยสนับสนุนการทำวิจัยรวมถึงการตีพิมพ์ เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล เช่น SCOPUS
- 6) กำหนดนโยบายการสร้างระบบสนับสนุนและบรรยากาศในการวิจัย รวมถึงการเปิดโอกาสการทำวิจัยให้กว้าง สร้างวิธีการดำเนินการวิจัยให้มีความสะดวกและไม่ยุ่งยาก มีงบประมาณเพียงพอ ให้ความช่วยเหลือแนะนำมือใหม่อย่างเต็มที่
- 7) กำหนดนโยบายการวิจัยที่นำผลไปสู่เชิงพาณิชย์
- 8) กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยให้ชัดเจน
- 9) ควรมีการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

4.2.2 แนวทางในการกำหนดแผนงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

รามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรกำหนดแผนงานด้านการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 1) จัดทำแผนการวิจัยและกำหนดแนวทางการวิจัยของแต่ละคณะ
แผนการเพิ่มเป้าหมายและจำนวนงานวิจัยต่อปี
- 2) กำหนดแผนงานวิจัยให้สอดคล้องกับแผนงานอื่นๆ ของ
มหาวิทยาลัย โดยกำหนดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำหรือใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลงาน
- 3) กำหนดประเภทของการวิจัยและงบประมาณอย่างชัดเจน เช่น
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) แจกแจงกำหนดการการยื่นขอโครงการ งบประมาณให้กับผู้ทำวิจัยให้
ชัดเจน
- 5) จัดทำแผนงานการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เช่น กำหนด
หลักสูตรการอบรมตลอดปี
- 6) จัดทำแผนการให้สิทธิสำหรับผู้ทำงานวิจัยเพื่อเป็นแรงจูงใจ
- 7) การประเมินผลงานวิจัยให้มีค่าสูงกว่าผลงานวิชาการอื่นๆ
- 8) ส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยอย่างต่อเนื่องลดขั้นตอนและระยะเวลาใน
การขออนุมัติวิจัยเมื่อความสะดวกของผู้ทำวิจัย
- 9) กำหนดให้อาจารย์มีแผนการทำงานวิจัยทุกปี
- 10) จัดทำแผนส่งเสริมอาจารย์รุ่นใหม่ให้มุ่งทำงานวิจัย
- 11) ควรมีแผนการประชาสัมพันธ์การทำวิจัยสร้างแรงจูงใจในการทำ
วิจัยให้กับบุคลากร และมีผู้แนะนำขั้นตอนการจัดทำเอกสาร
- 12) กำหนดแผนการพัฒนาผู้ที่เคยทำวิจัยไปสู่งานวิจัยในระดับที่ยากขึ้น
ต่อไป
- 13) ควรให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยนำเสนอผลงานวิจัย
- 14) จัดทำแผนการจัดสัมมนานักวิจัยประจำปีเพื่อแสดงตัวอย่างกลุ่ม
นักวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ

4.2.3 แนวทางการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงใน

อนาคต

- 1) การทำงานวิจัยตามนโยบายหลักของมหาวิทยาลัยและความ
ต้องการหรือแนวโน้มมหาวิทยาลัยในอนาคต รวมทั้งการกำหนดหัวข้อหรือแนวทางในการ
ทำวิจัยของมหาวิทยาลัย

2) การส่งเสริมงานวิจัยที่สามารถนำผลวิจัยใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีความน่าเชื่อถือ รวมทั้งสามารถนำไปเสนอที่ประชุมระดับโลกได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงควรส่งเสริมการทำงานวิจัย ประเภทดังต่อไปนี้

2.1) การวิจัยที่สามารถพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาและสร้างองค์ความรู้ใหม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาการที่รับผิดชอบ

2.2) การวิจัยด้านสังคมหรือลดปัญหาของสังคม สามารถนำผลงานวิจัยสู่ประชาชนมากขึ้น

2.3) การวิจัยที่ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อพัฒนาองค์กรและเสริมสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่สากลมากขึ้น

2.4) การวิจัยที่เน้นการสร้างองค์ความรู้มากขึ้นให้สอดคล้องกับประชาคมอาเซียน

2.5) การส่งเสริมการทำงานวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์

2.6) การส่งเสริมการทำวิจัยทั้งในระดับพื้นฐานและประยุกต์ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ

2.7) การสนับสนุนโครงการวิจัยเชิงบูรณาการหลากหลายสาขาวิชา

2.8) การพัฒนาการทำงานวิจัยที่สามารถพัฒนาสู่เชิงพาณิชย์ได้

3) การเพิ่มทุนอุดหนุนการวิจัยให้มากขึ้นเหมาะสมกับยุคสมัยและลักษณะของงานวิจัย

4) การสนับสนุนการวิจัยที่ใช้เทคนิคการวิจัยขั้นสูง เช่น สนับสนุนเครื่องมือการวิเคราะห์สมัยใหม่

5) การสร้างบรรยากาศ เพิ่มแรงจูงใจในการทำวิจัยและความสำคัญของการทำงานวิจัย

6) การปรับปรุงขั้นตอนการขอทุนไม่ยุ่งยากซับซ้อนและรวดเร็ว

7) การกำหนดงานวิจัยเป็นภาระงานของอาจารย์ใน 2 ปี ต่องานวิจัย 1 เรื่อง ทั้งในลักษณะโครงการวิจัยเดี่ยวและโครงการวิจัยเป็นคณะ

8) การสนับสนุนให้คณาจารย์ตระหนักถึงการทำให้วิจัย และควรทำเชิงลึกให้รู้จริงในเรื่องที่ทำ และกำหนดให้คณาจารย์จัดทำแผนงานเสนออย่างต่อเนื่องและสนับสนุนงบประมาณให้ตามระเบียบ